

Pe 7 noiembrie, sub titlul “Încă o campioană sprijiniă de arbitri?”, a apărut un nou articol pompos trecut la categoria “analiză”, în care se aduc în discuție erorile de arbitraj de care beneficiază echipele care se bat la titlu (și îl și câștigă). Un demers foarte bun, am zice, în condițiile în care o anumită echipă bucureșteană se detașează clar ca fiind “favorita” fluierașilor în aceste prime 14 etape. Numai că, la o privire mai atentă, “fina” analiză atinge și campionatele anterioare, 5 la număr, printre care și sezonul în care Oțelul a triumfat.

Să fie clar, din start, că nu pretindem că fondul problemei, acela că echipele care au luat titlul, nu doar în ultimii 5 ani ci în toată istoria fotbalului românesc, au beneficiat de ajutorul voit sau involuntar, în mai mică sau mai mare măsură, al brigăzilor de arbitraj, nu ar exista. Aș zice că, în afara cazurilor evidente, în care fluierașii au fost “stimulați” de anumite echipe, în celelalte cazuri e mai degrabă vorba de o labilitate psihică a arbitrilor români, care preferă să judece anumite faze în favoarea formațiilor din topul clasamentului, de frică de a nu greși împotriva lor. Probabil că nu aș fi scris nimic dacă articolul menționat s-ar fi limitat la analiza sezonului actual sau ar fi conținut o analiză detaliată a fiecărui sezon din 2007 încoace. Iată însă ce “capodoperă” a putut elabora mintea odihnită a lui Cristian Marinescu (semnatarul articolului):

*“Sezonul 2010-2011: Oțelul, record absolut de erori favorabile
Acest campionat a fost cel mai viciat de arbitri. Oțelul, care a terminat pe primul loc, a fost echipa care a beneficiat de un număr record de erori de arbitraj pro versus erori contra în timpul unui sezon, 18-7! În returul acelu sezon, trupa de la Dunăre nu a avut nici măcar o greșeală împotriva ei.”*

Șocant nu e doar titlul, de un cretinism explicabil doar prin faptul că autorul nu are nicio tangență cu fotbalul, eventual doar cu crichetul, ci și raportul fenomenal de 18-7 în favoarea noastră, chipurile, și mai ales ultima frază, în care se pretinde că Oțelul nu ar fi avut nicio eroare împotriva sa, în returul sezonului 2010-2011!

De acord, prostia e întotdeauna șocantă, dar să ignori chiar și numai meciurile împotriva Timișoarei, meciurile dintre campioană și vicecampioană, finala campionatului, e deja dovadă de nesimțire și rea-voință.

Păi să facem o scurtă analiză sistematică, întorcându-ne treptat tot mai înapoi în timp, după modelul lui H.G. Wells:

Etapa a 33-a, finala campionatului: Oțelul primind vizita echipei de pe locul 2, FC Timișoara. Cine câștiga se putea declara, practic, echipa campioană. Egalul avantaja Oțelul, deși nu-i garanta nimic. Meciul începe furibund, încă din primele minute arbitrii dându-și în petec. Dacă peste obstrucția lui Taborda asupra lui Antal mai putem trece, nu același lucru putem spune și despre intrarea criminală a lui Alexa asupra lui Viglianti, de roșu direct și cotul în figură, expedit cu precizie germană de Pepsi (pardon, Sepsi), lui Antal. A doua eliminare trecută cu vederea! Culmea nesimțirii, după meci, conducătorii timișoreni, care altfel urlau ca din gură de șarpe că arbitrii sunt cu Oțelul, au declarat că arbitrajul a fost corect. Hai sictir!

Acum că tot am lămurit cum a stat treaba cu returul "fără greșeli împotriva Oțelului", să trecem mai departe. Etapele 31 și 32 au adus două scandaluri monstru. În etapa 31 Oțelul câștiga cu 2-1 în fața Craiovei, meci încheiat cu acuze de offside la ambele goluri ale Oțelului. Ce-i drept, la unul dintre ele fusese un offside destul de mare în faza premergătoare, singura scuză ce ar putea fi invocată de tușier fiind că avea un jucător chiar în fața lui. Celălalt gol a fost marcat după o fază mult mai la limită, fiind greu de spus, chiar și după reluări, dacă a fost sau nu offside. Chiar și așa, s-a ignorat complet faptul că oltenii ar fi trebuit să aibă un om eliminat, după ce S. Ilie a fost lovit când era căzut la pământ.

În celălalt meci, din etapa 32, discuțiile s-au rezumat la golul victoriei, presupus a fi fost marcat din offside. Cu toate acestea, nici în momentul actual, cu reluările în față, nu se poate vedea cu certitudine dacă Punosevac sau fundașul Brăneștiului a atins ultimul mingea, misiunea tușierului fiind și mai grea, în condițiile vizibilității zero prin pădurea de picioare din careu. Mai mult, imaginile foto sugerează mai degrabă că mingea ar fi ajuns la Paraschiv de la adversar, nu de la un coechipier, [așa cum Dunărea Bătrână a demonstrat în trecut.](#)

Și etapa 29 a avut ceva sămânță de scandal. Toată lumea a acuzat că al doilea penalty primit de Oțelul și RATAT oricum, ar fi fost acordat după un fault în afara careului. Evident, este chiar irelevant că nu a influențat în niciun fel rezultatul și chiar mai puțin relevant este că Vukadinovic trebuia să fie eliminat la faza primului penalty, pentru două cartonașe galbene.

Un alt meci care le-a dat apă la moară contestatarilor și aici au dreptate, trebuie să recunoaștem, e cel pierdut în Ghencea. Ne place sau nu, în acel meci gazdele au fost private de un penalty și au avut un gol anulat eronat. Totuși, greșelile nu au influențat deloc rezultatul final și au fost doar o picătură în oceanul de greșeli împotriva noastră în Ghencea, de-a lungul timpului.

Întorcându-ne și mai mult în timp, ajungem în turul campionatului. Oțelul avea 4 puncte avans și se deplasa tocmai la contracandidata Timișoara. Scor final 2-0. Scandal în legătură cu arbitrajul, ioc! De ce? Nu, nu pentru că nu ar fi fost probleme, ci pentru că au fost împotriva Oțelului. În minutul 20, Alexa a avut o intrare violentă asupra lui Neagu, care ar fi fost sancționată cu galben și în Anglia, dacă nu și la rugby. Însă centralul admira stelele. Nu de alta, dar Alexa mai avea un galben și i-ar fi fost "cam" greu Timișoarei să câștige cu om în minus. Nu

mai pomenim de faptul că la faza deschiderii scorului pot fi aduse în discuție atât un mic offside, cât și un fault destul de evident în atac. Dar, repet, ce mai contează atât timp cât aceste greșeli au fost împotriva Oțelului, nu?

Înainte de acest meci, la acel 1-1 cu scandal, de pe teren propriu, cu CFR Cluj, toată lumea a văzut un mare jaf împotriva clujenilor. Un mare fâs mai degrabă. Golul anulat greșit lui Traore a fost marcat mult după fluierul arbitrului, iar situația nu era oricum foarte clară, Grahovac scăpând mingea după o ciocnire cu atacantul. Eliminarea aceluiși jucător clujean, în schimb, a fost eronată, recunosc. Însă, puțini au mai amintit și de penalty-ul clar neacordat pentru un fault la Paraschiv, cum nu s-a pomenit mai nimic nici despre faultul de roșu direct asupra aceluiși "Para", sancționat însă doar cu galben.

Discuția ar putea continua mult și bine, și nu doar legat de acel sezon sau doar de greșelile de arbitraj, faze controversate existând aproape la fiecare meci, doar că realitatea din teren nu a fost tocmai cea plătită să apară în presa centrală. Să nu uităm că toți s-au ferit să facă o analiză minuțioasă a greșelilor pro FC Timișoara.

Ca urmare a acestui nou articol care defăimează clubul Oțelul, aș dori să văd și o luare de atitudine din partea conducerii. Un lucru pe care l-am apreciat mereu la Marius Stan a fost faptul că a evitat mai mereu să intre în astfel de discuții, chiar și când am fi fost îndreptățiți să fim supărați. Un gest de eleganță și civilizație, care însă ne-a făcut să fim luați de fraieri în presă, acolo unde au apărut doar jumătățile de adevăr plătite de "le grand cochon" Marian Iancu și alții.

Prin urmare, propun următoarele acțiuni. În primul rând acțiuni împotriva publicațiilor care defăimează Oțelul și care, dacă mai țineți minte, făceau tot felul de jocuri psihologice în tentativa de a destabiliza Oțelul înaintea meciului cu Timișoara. A doua acțiune ar fi trimiterea spre analiză unor arbitri neutri, străini eventual, a majorității fazelor litigioase, pro și contra Oțelul, din sezonul 2010-2011. Ar fi o reparație morală față de club și față de suporteri, mai ales în condițiile în care unii dintre ei, mai labili psihic, chiar au început să pună botul la pinochismele mass-media.

Trebuie să spunem NU, odată și pentru totdeauna, terfelirii numelui OȚELUL!